

OŘECHOVSKÝ ZPRAVODAJ

www.orechovbrna.cz

č. 2/2021

@obecorechov

Obec Ořechov u Brna

Obsah

<u>Slovo starosty obce</u>	<u>3</u>
<u>Pozvánka – Výročí 75. let od sloučení našich obcí</u>	<u>8</u>
<u>Nový dopravní automobil pro JSDH Ořechov</u>	<u>9</u>
<u>Renovace pomníku padlých s bustou T. G. Masaryka</u>	<u>10</u>
<u>Fotografie ze života v obci</u>	<u>11</u>
<u>Blahopřání našim jubilentům</u>	<u>12</u>
<u>Informace obecního úřadu</u>	<u>13</u>
<u>Vítání občánků, Výsledky voleb</u>	<u>13</u>
<u>Informace místostarosty obce</u>	<u>15</u>
<u>Třešinky, Mobilní svoz nebezpečného odpadu a pneumatik</u>	<u>15</u>
<u>Kácení mimolesních dřevin</u>	<u>16</u>
<u>Elektrowin</u>	<u>17</u>
<u>Knihovna a kulturní centrum informují</u>	<u>19</u>
<u>Virtuální univerzita třetího věku</u>	<u>21</u>
<u>Základní umělecká škola Ořechov</u>	<u>22</u>
<u>Spolky</u>	<u>26</u>
<u>Ořechovská chasa</u>	<u>26</u>
<u>SDH Ořechov</u>	<u>29</u>
<u>Okrašlovací spolek Ořechov</u>	<u>31</u>
<u>TJ OREL Ořechov</u>	<u>35</u>
<u>Sportovní klub SKOL Brno</u>	<u>39</u>
<u>MAP Šlapanice</u>	<u>41</u>
<u>Informace Telekomunikačního úřadu</u>	<u>42</u>
<u>Príspevky občanů</u>	<u>43</u>
<u>Tábor na faře v Rychtářově</u>	<u>43</u>
<u>Můj Ořechov</u>	<u>45</u>
<u>Vily pro děti</u>	<u>47</u>
<u>Paščenko Vasilisa Sergejevna</u>	<u>48</u>
<u>Inzerce</u>	<u>53</u>

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

letní měsíce nám utekly jak voda a my si musíme pomalu, ale jistě, zvykat na chladná rána i večery. Letní měsíce jsme mohli prožívat celkem volně. Hned na začátku prázdnin jsme si po roční přestávce užívali naše Cyrilometodějské hody v plné parádě. Letošní rok bylo o hodech hodně novinek. Hasiči a stárci, poprvé v doprovodu i krásných stárek, nás přišli pozvat na hody už o týden dříve. Tato praxe se ukázala jako výborná. Na hody byli všichni odpočatí a při zvaní mohli navštívit i místa, kam kvůli časovému presu běžně nechodili. Další a asi největší novinkou byl obnovený ořečovský kroj. Při této příležitosti mě trochu zamrzela naše povaha, kdy někteří lidé už týden dopředu hodnotili, jak škaredý kroj máme, aniž by ho kompletně vůbec viděli. Já sám jsem ho v plné kráse uviděl až před kostelem. O to jsme byli já i stárci spokojenější, když ho někteří kritici následně pochválili. Je na zvážení každého, jak moc se mu kroj líbí, ale když pan děkan na přání stárků krojům žehnal, řekl jim: „Buďte hrdí na svůj dres“. Kroj by dle mého názoru neměl být jen nějakým parádním oblečením, které se vytáhne ze skříně jen na dva dny hodů. Měl by být součástí naší identity. Měl by nás spojoval s našimi předky, bohatými zvyky a tradicemi, kterých máme v naší obci hodně. Při jeho nošení bychom měli být hrdí na to, že jsme „Vořechovčáci“. Proto jsem také rád, že vznikl nový spolek Ořečovská chasa, který má za cíl propagovat naše tradice a zvyky.

Další kulturní akcí, která se letos mohla uskutečnit, bylo Letní hraní.

Přestože jsme tentokrát úmyslně nedělali žádnou velkou reklamu, sjeli se do Ořechova mnozí návštěvníci ze širokého okolí. Velký dík patří všem, kteří s organizací pomáhali, zaměstnancům obce, dílně V růžovém sadu, myslivcům i restauraci Trio z Tikovic. Děkujeme za e-maily, které jste nám po skončení poslali a také za návrhy na kapely, které bychom mohli přivítat v roce 2022. Pokud byste také měli nějaký návrh, koho v příštím roce pozvat, napište. Je to pro nás inspirace a pokud to bude v možnostech obce, rádi kapelu pozveme.

Děkuji všem, kteří jste přispěli dobrovolným příspěvkem při vstupu do parku. Letos se vybralo na podporu dílny V růžovém sadu 70.031 korun. Díky tomuto příspěvku mohou v těchto dnech realizovat úpravy a modernizaci svých prostor.

Hned za týden v pátek po letním hraní jsme se přesunuli na náves do Ořechoviček, kde jsme zahájili mezinárodní dudácký festival. Letos byl ve znamení tří velkých O – Ořechov, Omice a Oslavany. Mohli jsme si poslechnout různé dudáčky z Valašska, ze Strakonice, ale i ze Slovenska a samozřejmě i z Brněnska. Zajímavostí byla francouzská kapela. Zábava se protáhla do pozdních večerních hodin. Koncem léta jsme mohli navštívit promítání Kinematografu bratří Čadíků. Toto letní kino se stalo tradicí v Ořechovském kulturním létu a přijíždějí na ně i diváci z okolních obcí. Ve prospěch Konta bariéry přispěli diváci dobrovolným

vstupným částkou 12.724 korun. Podle provozovatele to bylo na této trase zdaleka nejvíce a předčili jsme svými dary i města Havlíčkův Brod nebo Chotěboř. Mezi letními akcemi v Ořechově nesměla chybět myslivecká Letní noc. Myslivci měli tento rok celý areál skvěle připraven. Kdo ochutnal jejich kuchyni, jistě neprohloupil, byla výborná.

Během prázdnin proběhly také minimálně tři tábory, které organizovali místní. O táborech farnosti i sportovního klubu SKOL se dočtete dále. Měl jsem možnost všechny tábory navštívit a moc děkuji všem organizátorům za to, že si udělají čas ve svém volnu a věnují se zdarma cizím dětem.

Na začátku září jsme mohli navštívit již tradiční akci Výstava ovoce, zeleniny a květin, kterou pořádají místní zahrádkáři. Další výstavou byl včelařský Den otevřených dveří. Pro mnohé je již tradicí strávit odpoledne ve včelařském areálu, kde je připraveno občerstvení, soutěž o nejlepší medovinu, možnost zakoupení medu, soutěže pro děti a hlavně mnoho zajímavostí ze světa včelaření.

Ze sportovních akcí se konala tradiční jízda Na kolech kolem Ořechova, kterou již dlouhá léta organizuje jednota OREL Ořechov. Velkou akcí byl na svátek svatého Václava běh TO DÁŠ, který pořádal nově založený spolek SPORTÁK Ořech za podpory Obce Ořechov. Účast byla obrovská, řekl bych až nad očekávání. Mezi všemi těmito akcemi probíhají fotbalové zápasy pořádané KF Ořechov, divadla a přednášky v Kulturním centru pořádané místní knihovnou nebo cvičení jednoty SOKOL, kterého se může každý zúčastnit. Je super, že si každý může najít to své.

V našich farnostech došlo ke změně duchovního správce. Otec Kryštof, který zde působil čtyři roky, byl povolán do Německa, jako duchovní správce polské komunity, která čítá přibližně 10.000 Poláků. Na jeho místo nastoupil P. Ing. Jan Kotík, rodák z Křižanova. Před příchodem do Ořechova působil v Příměticích u Znojma a devět let jako farář v Brně–Řečkovících. Na otce Jana najdete v případě potřeby kontakt na webu farnosti.

A nyní něco málo ze stavebních věcí. Na ulici Sokolská byla uložena společností E.ON elektrina do země. Obec požádala o dotační titul na obnovu chodníků. V srpnu byla obci schválena dotace ve výši 3.709.229 korun. Jelikož se rozhodnutí o dotaci zpozdilo o několik měsíců, byla realizována nepodporovaná část projektu na ulici Brněnská. I zde bylo okolí následně osázeno. Ihned po rozhodnutí, že dotaci na ulici Sokolská dostaneme, se začalo s realizací. V dnešních dnech máme hotovou první třetinu. Dále se bude pokračovat autobusovou zastávkou v místech stání kontejnerů na ulici Svadilov a nakonec s novým chodníkem a veřejným osvětlením směrem k vojenským bytovkám. Celá tato akce by měla být hotova do konce tohoto roku.

Byla realizována generální rekonstrukce vrchní části ulice Bašty. Tento opomíjený kout naší obce si to jistě zasloužil. Byla zde provedena nová dešťová kanalizace, vybudována nová komunikace, opěrná zeď, nové veřejné osvětlení, parkování i výsadba.

Po opravě hlavního kříže na hřbitově v Ořechově jsme se pustili do přestavby nevyužívané márnice. Vzniknout má pietní místo k uložení především opuštěných uren. Po rozebrání střechy se zjistilo, že stav zdiva je natolik špatný, že je lepší starou stavbu rozebrat a postavit znovu. Projekt navrhl potomek významného ořechovského rodu Kyselků pan profesor Ing. arch. Mojmír Kyselka, CSc. Jelikož stavbu stavíme znova, rozhodli jsme se zde vybudovat nově i toaletu.

Dokončena byla oprava pomníku T. G. Masaryka, na kterou přispěl částkou 38.000 korun ze svého rozpočtu Jihomoravský kraj. Okolo pomníku byla také provedena nová výsadba.

Dětská hřiště jsou velmi využívána rodiči s dětmi, a proto se jim snažíme dostatečně věnovat. Byl zpracován projekt na velké hřiště v parku u škol. Požádali jsme o dotační titul. Bohužel i naše žádost, jako mnoho jiných, nebyla podpořena. Na hřišti v bytovkách byly odstraněny staré rozpadající se herní prvky a hřiště bylo doplněno novými. Připravujeme studii na využití prostoru za stadionem, kde by mohlo vzniknout nové větší hřiště z přírodních materiálů, které by mohlo být využíváno všemi ročníky dětí.

Pomalu, ale jistě realizujeme schválené projekty z Participativního rozpočtu. Za stadionem se buduje výběh pro psy, „U lípky“ bylo zřízeno nové odpočinkové místo, je zadáno šití dětských krojů, které by měly být hotovy do konce listopadu. Hasiči provedli brigádu v Rybníčkách, kde bude hasičské cvičiště a je objednána workoutová sestava, která zde bude k dispozici na cvičení nejen hasičům, ale i široké veřejnosti.

V rámci odpadového hospodářství byly na sběrná místa umístěny nové kontejnery na kov a elektroodpad. Díky všem, kteří se snažíte a odpad třídíte. Obci letos končí smlouva se společností SAKO Brno a jelikož jdou veškeré ceny nahoru, budeme si muset pravděpodobně připlatit i za svoz a likvidaci odpadů. Cena vyjde až z výběrového řízení, které bude probíhat na konci tohoto měsíce.

Nerad bych končil touto nepříjemnou informací, a proto přidám jednu milou pozvánku nakonec. Naše obec oslavila v měsíci září 75 let od sloučení obcí. Po tříleté práci se nám podařilo dokončit zcela novou knihu o Ořechovu, která má 368 stran a je v ní přibližně 1.300 fotografií. Tuto knihu bychom chtěli slavnostně pokřtít a oslavit tak výročí sloučení obcí v neděli dne 24. října v Kulturním centru obce. Ještě předtím zasadíme v novém Seniorparku na ulici Kyselkova památný strom Ořechovský ořešák. Těšit se můžete na vystoupení žáků Základní umělecké školy a Základní a Mateřské školy Ořechov, Ořechovskou chasu, ochutnávku vín Vinařství KOMAROV, Cimbálovou muziku Aleše Smutného s Karlem Hegnerem a mnoho dalšího. Doufejme, že nás do té doby zase nezavrou doma a pěkně si toto výročí společně užijeme.

Těším se s vámi na shledanou

Tomáš Dudík

OŘECHOV

VÝROČÍ 75. LET OD SLOUČENÍ NAŠICH OBCÍ

24. 10. 2021

13.30 HOD. V SENIORPARKU (UL. KYSELKOVA)

VYSAZENÍ OŘECHOVSKÉHO OŘEŠÁKU

ZAČÁTEK OSLAV OD 15 HOD. V KULTURNÍM CENTRU

KŘEST KNIHY O **OŘECHOVU**

VYSTOUPÍ **ZUŠ OŘECHOV, ZŠ A MŠ OŘECHOV**

OŘECHOVSKÁ CHASA

**CIMBÁLOVÁ MUZIKA ALEŠE SMUTNÉHO
S KARLEM HEGNEREM**

OCHUTNÁVKA VÍN VINAŘSTVÍ KOMAROV

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ V RŮŽOVÉM SADU - LUCIE ADÁMKOVÁ

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO!

VÍCE INFO NA: WWW.ORECHOVUBRNA.CZ

Pořízení nového dopravního automobilu pro JSDH Ořechov

jihomoravský kraj Spolufinancováno Jihomoravským krajem

Jednotka JSDH Ořechov je zařazena do JPO III/I a disponovala technicky nevyhovujícím vozidlem VW Transportér, rok výroby 2004. Z tohoto důvodu se obec Ořechov rozhodla pořídit nový automobil, který by splňoval nové technické požadavky, které jsou v současné době kladeny na zásahová vozidla. Z výběrového řízení byl jako nejlepší vůz vybrán Ford Tranzit Kombi N1 L3 TREND 350 od firmy CARent, a. s., který splňoval veškeré požadavky kladené na zásahové vozidlo.

Pořízený vůz je určen k evakuaci a záchraně osob a splňuje veškeré požadavky jednotky JSDH Ořechov.

Cena dopravního automobilu byla 1 386 843,92 Kč.

Na pořízení dopravního automobilu obec Ořechov obdržela dotaci od Ministerstva vnitra ve výši 450 000 Kč a dotaci ve výši 300 000 Kč z Jihomoravského kraje. Zbylou částku ve výši 636 843,92 Kč uhradila obec Ořechov ze svého rozpočtu.

Renovace pomníku padlých s bustou T. G. Masaryka

jihomoravský kraj Spolufinancováno Jihomoravským krajem

Renovace pomníku padlých s bustou T. G. Masaryka v Ořechově byla provedena panem Mgr. A. Patrikem Vlčkem v období od února do června roku 2021. Celý pomník byl očištěn od vrstev cementu, který byl nanesen při neodborných opravách. Pískovcová část byla očištěna od lišejníků a nánosů prachových částic. Následně byla tato část hydrofobizována. Na spodní části byla již některá vytesaná jména padlých občanů z První světové války nečitelná. Dle archivních materiálů byla jména obnovena a vybarvena. Nápis „Pravda vítězí“ byl vyzlacen. Bronzové pamětní desky byly očištěny a vyleštěny. Betonové části pomníku po odstranění nesourodých nánosů byly zatmeleny a přebroušeny. Žlaby, které původně sloužily k výsadbě, byly odvodněny, aby v nich nezůstávala dešťová voda, která se zasakovala do pomníku.

Celá oprava tohoto významného památníku naší obce, který přežil i týdenní válečné boje v naší obci a jako jeden z mála nebyl odstraněn v době totality, proběhla velice dobře a občany obce je oceňována. Parčík, ve kterém se památník nachází, byl doplněn výsadbou cibulovin a v podzimních měsících by mělo dojít k úpravě těsně blízkosti pomníku, kdy budou nevhodně vysázené rostliny nahrazeny trvalkovou výsadbou.

Celkové náklady na opravu pomníku činily 215 380 Kč.

Oprava pomníku padlých s bustou TGM v Ořechově byla spolufinancována z rozpočtu Jihomoravského kraje ve výši 38 000 Kč.

Fotografie ze života v obci

Památný den sokolstva – pouštění lodiček za oběti v boji za svobodu, samostatnost a demokracii

Provádění výsadby na ulici Sokolská

*Blahopřejeme našim jubilatům narozeným
od května do září*

70

Bohumila Dvořáková

Zora Komínková

Valéria Krybusová

Stanislav Paulíček

Ladislav Jurek

Luděk Peška

Anna Smejkalová

Oldřiška Kunická

Dušan Lauf

Miroslav Skála

Zdeňka Talafantová

Rostislav Janek

Marie Kulová

Emilie Urbanová

91 Jiřina Řezáčová

92 Marie Kozlová Jan Novosad Marie Tolarová

97 Růžena Novotná **99** Marie Šafrová

75

Jaroslava Kasalová

Vladimír Hadač

Věra Hájková

Jiří Komínek

Olga Nepožitková

Josef Ondrášek

Anna Utratilová

Liduška Škárková

Jan Franta

Jaroslav Slavík

Libuše Smejkalová

Jindřiška Urbanová

Marie Čurillová

80

Oldřiška Kubíková

Jaroslav Hýža

Jiřina Šmídová

Blahoslav Urban

Růžena Šimková

Štefan Žilínek

85

Marie Čížková

Ludmila Michálková

90

Anna Floriánová

Marie Kovářová

Marie Buršíková

Anna Čížková

Vlastimila Kubíčková

Anděla Poláková

VÍTÁNÍ OBCÁNKŮ

Žádáme rodiče novorozeneých dětí s trvalým pobytem v obci Ořechov, kteří se chtějí se svým dítětem zúčastnit „Vítání občánek“, které se bude konat v dopoledních hodinách v sobotu dne **27. listopadu 2021** v obřadní síni Obce Ořechov na ulici Zahradní 1, aby tuto skutečnost nahlásili na Obecním úřadě Ořechov nejpozději **do 16. listopadu 2021**.

Přihlásit se můžete předložením vyplněného formuláře – Přihláška na Vítání občánek (formulář naleznete na webu obce nebo ho lze vyzvednout na obecním úřadě).

Přihlášku na „Vítání občánek“ nám ve výše uvedeném termínu, prosím, doručte buď osobně, dopisem, nebo zasláním na e-mail: matrika@orechovubrna.cz. Přesná hodina konání Vám bude včas oznámena.

Výsledky hlasování do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Přehled stran, které dostaly více než 5 % hlasů

Celkové výsledky ČR

Účast 65,43%

Název strany	Hlasy %	Počet mandátů	Hlasy celkem
Spolu	27,79	71	1 493 905
ANO	27,12	72	1 458 140
Piráti+STAN	15,62	37	839 776
SPD	9,56	20	513 910

Výsledky hlasování v Jihomoravském kraji

Účast 66,39%

Název strany	Hlasy %	Počet mandátů	Počet hlasů
Spolu	30,03	9	184 497
ANO	25,36	8	158 362
Piráti+STAN	14,19	4	88 601
SPD	9,35	2	58 427
Přísaha	6,04	0	37 740

Výsledky hlasování v okrese Brno – venkov

Účast 71,29%

Název strany	Hlasy %	Hlasy
Spolu	30,93	37 866
ANO	24,33	29 787
Piráti+STAN	13,76	16 851
SPD	8,93	10938
Přísaha	7,87	9 634

Výsledky hlasování obec Ořechov

Celkové výsledky

Účast 72,91%

Název strany	Hlasy %	Hlasy
Spolu	31,25	481
ANO	25,21	388
Piráti+STAN	12,60	194
SPD	11,43	176
Přísaha	5,91	91
ČSSD	3,57	55
KSČM	2,98	46
TSS	2,33	36
Volný blok	1,81	28
Zelení	1,16	18
Moravané	0,71	11
Otče	0,32	5
Švýcar. demokr.	0,19	3
PRAMENY	0,12	2
MZH	0,12	2
APB	0,06	1
Monarchisté.cz	0,06	1
Nevolte Urza.cz	0,06	1
SENIORŮ	0	0
ANS	0	0
Levice	0	0

Třešínky

Obec Ořechov se rozhodla obnovit zanedbaný třešňový sad v lokalitě Třešínky, a proto nechala vyhotovit projekt na obnovu sadu. Sad v Třešínkách, kde byly vysázeny v menší míře i švestky je již na fotkách ze 40. let minulého století. Sad sloužil pro potřeby občanů obce, kteří si jednotlivé stromy pronajímali a zároveň se o ně starali. Sad přestal po roce 1989 sloužit svému účelu a jelikož nikdo neprováděl zdravotní řez stromů, docházelo k vylamování větví, které byly vstupní branou hniloby a přispěly tak k postupnému odumírání jednotlivých stromů. V současné době se na pozemku nachází popadané, nebo stojící ztrouchnivělé stromy, převážně třešni, a pár přežívajících stromů je ve špatném zdravotním stavu. Sad by byl i při pravidelném ošetřování na hranici své životnosti a bylo by nutné ho vykloučit.

Celý sad se původně rozkládal na ploše 2,4 hektaru. Současná revitalizace se bude týkat 1,9 hektaru a zbývající část se bude řešit v budoucnu. Celkový počet nově vysázených dřevin je 134 kusů. Jedná se především o třešně a v menší míře budou zastoupeny švestka, jablň, hrušeň, ořešák královský, kdouloň, mišpule, líska a jeřáb oskeruše. Pro výsadbu budou vybrány staré krajové odrůdy, převážně vysokokmeny.

V rámci revitalizace sadu Třešínky proběhl entomologický průzkum dané lokality od května do srpna tohoto roku. Byl zjištěn výskyt 158 druhů hmyzu, z nichž dva druhy jsou chráněny a 23 druhů je uvedeno v červeném seznamu. Jedná se o 147 druhů brouků a 9 druhů denních motýlů. Z tohoto hlediska se jedná o velmi cennou lokalitu v okolí obce, kde je podle studie nutné provést odstranění náletových dřevin, vysadit ovocné stromy a ponechat část odumřelých ovocných dřevin, hlavně třešni v podobě ořezaných torz nebo popadaných kmenů, pro rozmnožování hmyzu.

Jelikož je revitalizace sadu finančně náročná, čekáme v současné době na vypsání dotačního titulu, který by nám umožnil plánovanou obnovu sadu provést.

Pavel Smiščík

**MOBILNÍ SVOZ
NEBEZPEČNÉHO ODPADU A PNEUMATIK
proběhne v sobotu 13. listopadu 2021
na níže uvedených stanovištích**

od	do	obec	stanoviště
8,00	9,00	Ořechov	Odpadový dvůr Ořehovičská 1
9,00	9,30	Ořechov	Parkoviště u kostela Všech svatých
9,30	10,00	Ořechov	Autobusová zastávka Jeřábkova

V rámci sběru nebezpečného odpadu je možno odevzdat motorové oleje, brzdové kapaliny, barvy, ředidla a jiné chemikálie, včetně znečištěných obalů z těchto odpadů, hnojiva, čisticí prostředky a staré pneumatiky od osobních automobilů.

Kácení mimolesních dřevin

Každý, kdo má v úmyslu pokácet strom by měl vědět, že podle zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny je potřeba povolení orgánu ochrany přírody (obecní úřad).

Povolení ke kácení dřevin není potřeba, pokud nejsou součástí významného krajinného prvku, náhradní výsadby nebo stromořadí, podle § 8 odst. 3 zákona se **povolení dále nevyžaduje**:

- 1) – *pro dřeviny o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí,*
- 2) – *pro zapojené porosty dřevin, pokud celková plocha kácených zapojených porostů dřevin nepřesahuje 40 m²,*
- 3) – *pro porosty energetických dřevin nebo vánočních stromků zpravidla jednoho druhu, pěstovaných pro rychlé dosažení vysoké produkce s produkčním cyklem mezi sklizněmi 10 let,*
- 4) - **pro ovocné dřeviny** rostoucí na pozemcích v zastavěném území evidovaných v katastru nemovitostí jako druh pozemku **zahrada nebo zastavěná plocha a nádvoří**.

Pro ostatní dřeviny je potřeba povolení orgánu ochrany přírody.

Kácení dřevin se provádí zpravidla v období jejich **vegetačního klidu**. Obdobím vegetačního klidu se rozumí období přirozeného útlumu fyziologických a ekologických funkcí dřevin (od 1. 11. do 31. 3. běžného roku). Ze závažných důvodů lze povolit kácení i mimo toto období. Povolení ke kácení dřevin je nutné i v případě **suchých dřevin**, pokud splňují ostatní náležitosti potřebné k povolování kácení. Orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí uložit žadateli přiměřenou **náhradní výsadbu** ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po dobu max. 5 let. Náhradní výsadbu lze uložit i na pozemcích, které nejsou ve vlastnictví žadatele jen s písemným souhlasem vlastníka pozemku, na kterém má být náhradní výsadba provedena.

Vysvětlivky

Zapojeným porostem dřevin se dle vyhlášky rozumí soubor dřevin, v němž se nadzemní části dřevin jednoho patra vzájemně dotýkají, prorůstají nebo překrývají, s výjimkou dřevin tvořících stromořadí, pokud obvod kmene jednotlivých dřevin měřený ve výšce 130 cm nad zemí nepřesahuje 80 cm. Jestliže některá z dřevin v souboru přesahuje uvedené rozměry, posuzuje se vždy jako jednotlivá dřevina.

Stromořadím se dle vyhlášky rozumí souvislá řada nejméně deseti stromů s pravidelnými rozestupy; chybí-li v některém úseku souvislé řady nejméně deseti stromů některý strom, je i tento úsek považován za součást stromořadí. Za stromořadí se nepovažují stromy rostoucí v ovocných sadech, školkách a prostorech energetických dřevin nebo vánočních stromků.

Žádost o povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les podává vlastník pozemku, na kterém se dřeviny nacházejí. Nájemce a jiný oprávněný uživatel pozemku podává žádost vždy s písemným souhlasem vlastníka pozemku, na kterém se dřeviny nacházejí.

Pavel Smiščík

Jak jsme na tom se sběrem v našem kraji?

Již několik let spolupracujeme s kolektivním systémem Elektrowin, který má na našem sběrném dvoře na ulici Ořechevičská 1, vytvořené místo zpětného odběru. Protože za touto společností stojí velcí výrobci bílé techniky, jejichž výrobky máte vybavené kuchyně, zaměřuje se především na tuto část elektroodpadu. Lednice, mrazáky, pračky, sporáky, mikrovlnky, ale také vysavače, nebo varné konvice. To je asi nejčastější, co se na našem sběrném dvoře vyskytuje a co od nás Elektrowin odváží dále k recyklaci.

Specializovaná zpracovatelská zařízení výrobky zbaví nebezpečných látek – například ve staré ledničce je až 350 g freonu, nebo ve staré pračce je azbest. Výrobky se dále rozeberou na materiály, které putují k dalšímu využití – betonové závaží z praček do stavebnictví, kovové korpusy do hutí, plasty k další úpravě a do výroby – například zatrávňovacích dlaždic, rámečků, nebo krytů na kola automobilů. Pračky, sporáky a mikrovlnky se z našeho sběrného dvora odváží do zpracovatelského zařízení, které provozuje ve Vyškově společnost RESPONO, a. s. Ledničky a mrazáky se vozí do Havlíčkova Brodu, kde zařízení provozuje společnost RUMPOLD RCHZ s. r. o. Podmínky pro zpracování chlazení jsou velmi přísné a v České republice je splňují pouze dvě zařízení.

V loňském roce jste na náš sběrný důr odevzdali 2 706 kg lednic, 5 206 kg velkých a malých spotřebičů. To je celkem 7 912 kg – tedy 2,84 kg/obyvatele. V celém našem kraji bylo v loňském roce odevzdáno 4 869 446 kg. Při přepočtu na obyvatele je to 6,90 kg. Je vidět, že máme co dohánět a ptát se, kam se spotřebiče v naší obci ztrácí? Zpětný odběr je bezplatný, odnášejte všechny vysloužilé spotřebiče na sběrný dvůr. Jen připomínáme - i malé spotřebiče je třeba odevzdat na určené místo. I když se vejdou do popelnice na směsný komunální odpad. Za spotřebiče ve směsném odpadu zbytečně platíme náklady na svoz a skládkování.

Za celou republiku průměrně každý z nás odevzdal loni prostřednictvím Elektrowinu 4,24 kilogramu vysloužilého elektra. V různých krajích byli ale lidé různě aktivní. Měřeno množstvím odevzdaných spotřebičů na obyvatele zvítězil Středočeský kraj s 6,9 kg.

Ale není to soutěž, jen musíme všichni vědět, kam s vysloužilým spotřebičem!

Místo zpětného odběru na sběrném dvoře Ořechevičská 1.

Otevírací doba: Sobota od 8,00 hod. do 12,00 hod.
Středa od 13,00 hod. do 17,00 hod.

Odkládejte

zdarma

vysloužilé elektrospotřebiče
na místa zpětného odběru!

- Můžete je odevzdat **prodejci** při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je na **sběrný dvůr**
- Využijte **mobilních sběrných míst** – informujte se na obecních úřadech
- Další možnosti pro odevzdání naleznete na www.elektrowin.cz

elektrowin

Víte, že díky recyklaci elektroodpadu se do přírody nedostává velké množství nebezpečných látek, zejména freonů?
Víte, že spotřebiče nejčastěji obsahují kovy, plasty a jiné materiály (sklo či beton), které se díky recyklaci dají znovu využít?

www.elektrowin.cz

Knihovna a kulturní centrum informují

Vážení čtenáři,

ráda bych Vás informovala o akcích, které jsme do konce roku připravili.

21. 9. 2021 začínáme multimediální projekcí s přednáškou „**Gruzie – ráj pod hradbami Kavkazu**“, od 18 hod. v sále KC Ořechov, srdečně zve p. Roman Janusz a Gorole.

Od 29. 9. do 3. 10. 2021 - České dny proti rakovině - celonárodní veřejná sbírka. Naše Obecní knihovna a Obecní úřad v Ořechově se zapojují do této akce.

Přijďte si v tyto dny zakoupit kytičku a podpořte tak veřejnou sbírku Ligy proti Rakovině. Prodej kytiček se uskuteční v úředních hodinách Obecního úřadu a v otevírací době Obecní knihovny.

středa 29. 9. Obecní úřad: 8 – 12 hod., 13 – 17 hod.

čtvrtek 30.9. Obecní úřad: 8 – 12 hod., 13 – 15 hod.

Obecní knihovna: 12,30 – 15 hod.

Pátek 1. 10. Obecní knihovna: 9 - 12 hod., 12,30 – 15 hod.

2. 10. 2021 se uskuteční divadelní představení DS Vitus Syrovice „**Slavíci**“, od 18 hod. v sále KC, vstupné 60 Kč. Předprodej vstupenek na tel. č. 606 908 342 nebo přímo v Obecní knihovně v Ořechově.

Od 4. 10. do 10. 10. 2021 „Týden knihoven“ – probíhá celostátně.

Tento týden se mohou noví čtenáři zaregistrovat zdarma. V tomto týdnu Vám budou prominuty všechny upomínky za nevrácené knihy a budou probíhat i doprovodné akce.

5. 10. 2021 multimediální cestovatelská přednáška „**Nezkrocená Brazílie**“, od 18 hod. v sále KC Ořechov, těší se K. + K. Motani.

8. 10. 2021 pro děti od 4 let „**Andersenovo pohádkové odpoledne**“ od 16 – 17,30 hod. a „**Noc s Andersenem**“ od 18 – 22,30 hod.

16. 10. 2021 divadelní představení „**Pohádky v hantecu**“ – Divadlo Klauniky Brno, od 18 hod. v sále KC Ořechov, vstupné dobrovolné (jen pro dospělé).

26. 10. 2021 přednáška o brněnském podzemí, od 18 hod. v sále KC Ořechov, pan Ing. Aleš Svoboda.

27. 10. 2021 WORKSHOP – Podzimní prázdninové dopolední dílničky nejen pro děti.

2. 11. 2021 přednáška „**Japonsko**“, od 18 hod. v sále KC Ořechov, pan Jiří Mára.

25. 11. 2021 Slavnostní vyhlášení soutěžních prací z projektu JM čte, od 16 hod. v sále KC Ořechov.

Od 6. 12. do 17. 12. 2021 bude v knihovně probíhat „**Vánoční jarmark**“. Pokud máte šikovné ruce, můžete i vy přispět svými výrobky na jarmark (info v knihovně).

Od září 2021 do května 2022 pokračuje soutěž Lovci perel – pro děti od 1. do 9. třídy

Celoroční projekt pro děti, jenž je motivuje k četbě knížek, učí je pracovat s textem a informacemi, především je však atraktivním trávením volného času a zábavou. Děti loví perly = přečtou knihy a odpovídají na otázky ke knize.

Jižní Morava čte 2021

Již pátým rokem se naše knihovna zapojuje do toho projektu, který *podporuje čtení a tím i kritické myšlení. Díky němu je však vidět i knihovní síť jako takovou.*

Ukazuje se přitom, jak velkou roli pro rozvoj občanského a komunitního života mohou mít knihovny.

V rámci tohoto projektu je literární, výtvarná a literárně-výtvarná soutěž pro děti a mládež od 4 do 15 let, letos na téma „Teď to vidím jinak“.

Každým rokem se zapojuje do této soutěže i ZŠ a MŠ Ořechov, letos doufáme, že tomu bude také tak. Pravidla a více info na webových stránkách knihovny <https://www.orechovubma.cz/knihovna/> (sekce soutěže) nebo na FB.

VU3V (Virtuální univerzita třetího věku)

Virtuální univerzita třetího věku je jedna z forem celoživotního vzdělávání, organizovaná Provozně ekonomickou fakultou České zemědělské univerzity v Praze. Jejím cílem je umožnit všem posluchačům v České republice zájmové vysokoškolské studium U3V bez ohledu na vzdálenost od sídel vysokých škol a univerzit, ve kterých probíhá prezenční seniorské vzdělávání, jehož se z různých důvodů nemohou zúčastňovat. Smyslem tohoto dění je sociální aspekt, plnohodnotně strávený čas, vlastní pocit sebeucty, úspěšnost v rodině i u přátel. Česká zemědělská univerzita se proto snaží v jednotlivých krajích vytvořit síť tzv. **konzultačních středisek**. Takovéto **středisko** je i u nás v **Ořechově od roku 2013** a za podpory obce probíhá v obecní knihovně.

Se studenty VU3V jsme uzavřeli v květnu letní semestr s tématem „Rituály evropských královských rodů“ a „Kouzelná geometrie“. Velká gratulace patří panu **Josefu Němečkovi**, který úspěšně dokončil 6 semestrů a získal **Osvědčení o absolutoriu** a bude i nadále, jako ostatní studenti, kteří toto osvědčení již získali, pokračovat v dalším studiu.

V červnu studenti podnikli výlet do Znojma k ukončení tohoto semestru.

Od 7. 10. 2021 nám začíná se studenty zimní semestr. Semestrální kurz nese název „Leonardo da Vinci“ a druhý kurz „Včelařský rok“. Pokud máte zájem se k naší partě studentů přidat, tak neváhejte. Scházíme se v prostorách Obecní knihovny jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek dopoledne (informace v knihovně nebo na webových stránkách).

Krásný slunečný podzim přeje

Naděžda Adámková, knihovnice

Virtuální univerzita třetího věku (VU3V) – Výlet do Znojma

Znovu se připomínáme jako studenti VU3V. V jarním semestru 2021, jsme probírali téma s názvem „Rituály královských rodů v Evropě“. Přednášky se týkaly života královských rodů od kolébky, dospívání, svatby až po úmrtí.

Už se stalo tradicí, že po skončení semestru jsme se rozhodovali o nějakém výletu k danému tématu. Zde nás napadlo, že když nemáme v Česku žádnou královskou rodinu, navštívíme alespoň královské město Znojmo. Město Znojmo bylo povýšeno na královské roku 1226 králem Přemyslem Otakarem I. Město samotné má velké množství unikátních památek. Mezi nejznámější patří Znojemský hrad, rotunda sv. Kateřiny, kostel sv. Mikuláše, Minoritský klášter, podzemí atd. Samotná cesta do Znojma byla bez problémů autobusy společnosti IDS JMK.

Cestou z autobusového nádraží nás náš průvodce pan Jiří Komínek, průběžně seznamoval s historií Znojma. Jako první jsme měli domluvenou prohlídku rotundy sv. Kateřiny, ale kvůli vysoké vlhkosti uvnitř objektu se tato nemohla uskutečnit. Tímto nám zbylo více času na komentovanou prohlídku Znojemského hradu. Zde jsme měli možnost mimo stálé expozice vidět výstavu moravských umělců bratrů Jana a Františka Úprků.

Další naše cesta vedla malebnými uličkami města ke kostelu sv. Mikuláše a minoritskému klášteru Nanebevzetí Panny Marie, kde byl v roce 1279 původně pohřben český král Přemysl Otakar II. Po této procházce jsme se projeli vyhlídkovým vláčkem. Vyhlídkový vláček nás během devadesáti minut převezl nejzajímavějšími částmi města. Projeli jsme se středověkými uličkami i náměstími, zhlédli významné stavební památky a pokochali se pohledy na město z údolí řeky Dyje. Od řidiče vláčku jsme dostali tip na možnost dobrého oběda v restauraci „U Karla“. Řidič měl pravdu. V pěkném prostředí restaurace jsme se dobře a chutně naobědvali. Po dobrém jídle nezbyvalo než se projít a pomalu se chystat k odjezdu domů. Tak nám uběhl krásný slunný den a my odjížděli plni zážitků domů.

Se studenty, kteří se nemohli výletu zúčastnit, jsme se následně sešli v Obecní hospodě a při malém občerstvení se o své zážitky podělili.

Závěrem nám dovoluňte poděkovat vedení obce za možnost studia v Kulturním centru a sponzorské dary, kterých využíváme k našim výletům a promócím.

Za studenty Virtuální Univerzity třetího věku sepsali Zdeněk Čoupek a Oldřich Kohút.

Základní umělecká škola Ořechov

Vážení občané,

dovoluji si vás pozdravit jménem Základní umělecké školy Ořechov, s pobočkou v Modřicích a odloučeným pracovištěm v Syrovicích v začátku nového školního roku. S radostí a nemalou úlevou, při sledování protiepidemických opatření v době hlavních školních prázdnin a nastavení podmínek pro vzdělávání, jsme se přivítali s našimi žáky. Na místě je poohlédnutí se do uplynulého školního roku 2020/2021. Svým průběhem byl zcela jiný, než jsme byli v minulosti zvyklí.

Chtěl bych vyjádřit poděkování všem rodičům, kteří podporovali své děti při virtuální výuce. Hledali jsme společně cesty, jak překlenout období, které nemělo pevné časové vymezení. Vznikaly domácí audio a videonahrávky, ze kterých na nás vždy dýchl pocit sounáležitosti a vztahu mezi žákem a učitelem, na kterém nám velmi záleží a který takzvaně i hory přenáší. A mohu s velkou dávkou pokory a úcty konstatovat, že skutečně přenesl a složité období jsme překonali. Jako vždy platí, že vše špatné je i k něčemu dobré. V tomto případě pozitivum vidím ve zdokonalení v IT dovednostech jak na straně žáků, tak i na straně nás, učitelů uměleckých předmětů. Bez nadsázky lze říci, že jsme si nedokázali ještě v nedávné minulosti představit, že by vůbec šlo umělecký předmět vyučovat jen přes obrazovky, různé aplikace či telefony.

V prvním pololetí jsme při dodržení povoleného a stále se měnícího počtu přítomných žáků došli téměř do adventního času. V něm bylo možné prezentovat výsledky naší společné práce pouze virtuální formou.

Prezentace a další aktivity školy:

Za vynikající reprezentaci školy v přehlídce výtvarných prací žáků ZUŠ vyhlášené Filharmonii Brno a k umístění výtvarné práce do edukačního katalogu 2021/2022 Filharmonie Brno jsme poblahopřáli žákyni Marharitě Povožnickové.

Výborného umístění v 5. ročníku soutěžní přehlídky ve hře na klavír „PIANOFORTE PER TUTTI“ v ZUŠ Příbor dosáhli žáci Alžběta Slaná a Richard Hadár (zlaté a stříbrné pásmo).

Po úpravě protiepidemických opatření škola pokračovala v rámci Šablon II (projekt spolufinancovaný EU „Škola hrou“) v realizaci více než 20 projektových dnů. Uskutečnily se v prostorách školy, ve spolupráci s odborníky z Konzervatoře Brno, JAMU Brno, Filharmonie Brno a za účasti profesionálních hudebníků. Z projektových dnů mimo školu bych zmínil návštěvu našich žáků v Památníku L. Janáčka a v dílnách, kde vznikají hudební nástroje.

Poslední týdny před letními prázdninami patřily prezentaci všech oborů (hudebního, literárně dramatického, výtvarného a tanečního) na interních absolventských koncertech a představeních. V téměř samém závěru měsíce června vystoupilo na brněnském náměstí Svobody v rámci 12. ročníku festivalu „Mozartovy děti“ žesťové kvinteto a také školní dechový orchestr Taškařici.

Přejeme všem našim žákům úspěšný a zdravý start do školního roku, ve kterém bude naše Základní umělecká škola Ořechov slavit 70 let výročí svého založení. O akcích, s jubileem spojených, vás budeme informovat na webu školy.

Přeji zdravý, příjemný podzimní čas a těšíme se na setkávání s vámi.

Petr Krivánek, ředitel školy

Autor: Marharita Povožnikova

Baletím, baletíš, baletíme

L. Janáček, Příběhy lišky Bystroušky

Ořechovská chasa z. s.

Myšlenku o založení Ořechovské chasy jsme měli už delší čas. Chtěli jsme našemu nadšení, zájmu o kroje, folklór a tradice dát nějakou podobu, celé to zastřešit pod nějakou organizaci, se kterou bychom mohli dál rozvíjet a obnovovat tradice obce.

Tohle všechno nedávalo smysl, dokud jsme měli kroje z půjčovny, nemůžete přece obnovovat staré tradice Ořechova v půjčeném kroji. Chtěli jsme něco, co bude jen naše a budeme na to moct být hrdí. Zmínek o podobě kroje bylo dost, proto jsme se rozhodli oslovit starostu a místostarostu obce s plánem a touhou obnovit kroje. Oba se pro obnovu krojů nadchli jako my a věci se dali okamžitě do pohybu.

Začaly se shánět podrobnější informace, fotografie a náš kraj se nám pomalu začal zhmotňovat před očima. Teď jsme už mohli realizovat myšlenku na založení spolku a udělat z nás chasu. Všechny potřebné papíry byly téměř vyřízené, ale bohužel přišel koronavírus a my museli naše schůze odložit. Znovu jsme se do toho opět vrhli po letošních hodech a konečně to dotáhli do konce.

Jako Ořechovská chasa bychom chtěli pořadat různé nové folklorní akce v obci, zachovat ty staré a reprezentovat Ořechov i mimo obec. Doufáme, že folklorně obohatíme obec zase o něco více a podaří se nám obnovit naše krásné tradice. Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kteří nám na téhle ne krátké cestě byli nápomocni, a uvítáme do budoucna každou další folklorní duši s nadšením co se k nám bude chtít připojit.

HODY OŘECHOV 2021

Cyrlometodějské hody v Ořechově byly letos úplně jiné, než jak je všichni známe. Pro Vás jako občany to začalo zvaním na hody, které proběhlo 26. 6. 2021. Ovšem pro stárky hody začaly mnohem dříve. Jakmile nám to vládní nařízení umožnilo, začali jsme se scházet, abychom stihli nacvičit veškeré nové tance, písničky a doplivali tancování i zpívání, které většina znala z let minulých.

Tento rok nás nově čekalo i škrobení a chystání nových krojů, pro některé z nás to bylo úplně nové a musely jsme se to rychle naučit. Naštěstí jsme mezi sebou měly pár šikovných slečen, které škrobení krojů neviděly poprvé, a o to lépe nám to šlo. Myslím, že jsme se škrobením dobře popraly a v příštích letech nám to půjde už jenom líp a líp. Další záladnou novinkou bylo naučit se uvázat turecký šátek na hlavu, pět z nás se s tím statečně popasovalo.

První přípravy začaly ve čtvrtek před zvaním, a to čistěním rybníku u kapličky, o které se postarali hasiči a stárci.

Samotné zvaní na hody proběhlo v sobotu o týden dříve, než jsme byli do teď zvyklí, za doprovodu DH Podboranka jsme společně s hasiči poctivě prošli celou obec a všechny vás pozvali na hody.

Předhodový týden nás čekalo spoustu práce, kluci museli jít do lesa najít máju a prosekat k ní přístup, dovést rahna na stavění máje. Holky měly na starost navázat mašličky na rozmarýny, namotat fáborky a ušít prapor. V pátek se jelo pro máju, která se musela očistit a na noc schovat, aby nám ji nikdo nepořezal.

V sobotu začal pořádný kolotoč, stárky a hasiče čekalo stavění stánku, chystání pódia pro muzikanty, stárky musely nazdobit máju a plac u rybníčku. Poslední, co nás čekalo, bylo stavění máje, to se chlapům bez problému a rychle podařilo. Po závěrečném úklidu, jsme si mohli zatančit a zazpívat u cimbálové muziky Palouček.

Nedělní ráno bylo velice krušné především pro stárky, které se v ranních hodinách musely začít chystat, čekalo nás vázání tureckých šátků a to nejdůležitější, obléct si nový ořečovský kroj. Stárci to měli o dost lehčí, stačilo jim hodit na sebe košili, nasoukat se do holinek a mohli vyrazit ke kostelu.

Po mši v kostele Všech svatých, kde nám pan farář posvětil kroje, jsme se vydali průvodem k obecnímu úřadu. Tam čekalo vedení obce, aby nám předalo hodové právo. Starosta přečetl naše stárkovské povinnosti, my je odsouhlasili a připili si dobrým vínem. Hody mohly začít jak se sluší a patří.

Na place u rybníčku jsme vám v odpoledních hodinách zatančili nové tance, tzv. ořečovská kola, líbila se Vám? Doufáme, že ano, s jejich nácvikem jsme si dali dost práce. Při večerním nástupu jsme předvedli další dva nové tance, a to Zahradníka a Sekeru.

V pondělní podvečer jsme se opět sešli na hodové zábavě, kde jsme si zatančili a poslechli DH Podboranku, která s námi úspěšně zakončila oficiální část hodů v podobě hojaček. Děkujeme!

(Po)hodový den, v úterý, jsme společně poseděli v doprovodu kapely Vosa a při pohoštění od hasičů a jejich žen v podobě tvarůžkové pomazánky. Děkujeme!

Poté nás už čekali povinnosti v podobě úklidu stánků a celého placu.

Touto cestou chceme poděkovat hasičům za pomoc a skvělou organizaci hodů. Vedení obce, že nám umožnilo jít v obnovených krojích. A také všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhali. Děkujeme! Vážíme si vaší pomoci.

Doufáme, že se vám obnovené kroje a nové tance líbily. Budeme se na vás těšit příští rok na Cyrilometodějských hodech 2022.

Stárci a stárky Ořechov

SDH Ořechov - Informace o činnosti

Několik obcí na pomezí Břeclavska a Hodonínska zasáhla ve čtvrtek 24. června tohoto roku velmi silná bouře s krupobitím a tornádem. Obrovské škody byly způsobeny v Moravské Nové Vsi, Mikulčicích, Hruškách. Dále pak v části Hodonína, Pánově a Lužici. Nastala obrovská vlna solidarity a pomáhat zasaženým obcím vyrazili i členové našeho sboru, především do Moravské Nové Vsi a také do obce Pánov.

Během této pomoci se ve čtyřech dnech vystříдалo 21 členů sboru. Kromě toho se sbor rozhodl přispět i finančně, a to dvěma dary. Charita, která organizuje sbírku na pomoc postiženým přírodní katastrofou od nás obdržela 10.000 korun a stejná částka putovala do Mikulčic.

Doufáme, že jim tato pomoc pomůže v jejich těžké situaci, kdy přišli nejen o své domovy, ale někteří i o své blízké.

Na začátku roku se bohužel nemohl uskutečnit tradiční Věneček.

Cyrlometodějské hody jsme se ale rozhodli uspořádat. Letos se zvaní na hody konalo o týden dříve v sobotu 26. června. Byla to změna na přání stárků. Tak uvidíme, zda se to stane novou tradicí.

Po postavení máje v sobotu 3. července hrála cimbálová muzika. Během hodů měli na sobě stárky a stárce poprvé nové ořečovské kroje, které pořídila obec. Tyto kroje byly slavnostně požehnány v kostele Všech svatých v neděli 4. července před průvodem obcí.

Další událostí v programu letošních hodů bylo žehnání nového dopravního automobilu Ford Transit. Obec ho pořídila naší zásahové jednotce za podpory Generálního ředitelství HZS a Jihomoravského kraje. Požehnání se konalo při poutní slavnosti ke cti sv. Cyrila a Metoděje v pondělí 5. července 2021 u kapličky v Ořechovičkách.

Hody se vydařily a pěknou tečkou byly úterní „tvarůžkové“. Tak se snad příští rok sejdem ve zdraví na některých tradičně pořádaných akcích.

Děkujeme všem za podporu v činnosti.

Sbor dobrovolných hasičů

OKRAŠLOVACÍ SPOLEK OŘECHOV

Zabitý žleb

V lese nedaleko Střelíc se od roku 2019 nachází nový památník Zvonička v Zabitém žlebu (viz <http://mapy.cz>). Jsou tam lavičky, malá zvonička a vysvětlující tabulka. Na ní je uvedeno, že tady, v Zabitém žlebu, byli za třicetileté války vyvražděni obyvatelé Střelíc. Podle kroniky Kartuziánského kláštera se tak stalo 16. 8. 1619, ale není uvedena armáda, která by to měla mít na svědomí. To se ale dá lehce spočítat.

Císařští se pokusili o první vpád na Moravu, ale byli 7. 8. 1619 u Mikulova poraženi a museli se stáhnout. Takže zbývá jen vojsko moravských stavů. Tady ale něco nehraje. Morava byla ve válce tři měsíce, tedy na samém jejím počátku. Bývá zvykem, a bylo i tenkrát, že na začátku války se obě strany ohánějí vznešenými ideami, poukazují na zpusťlou zločinnost strany opačné a vyzdvihují své vlastní „nezištné svaté poslání“. Jak by pak do toho zapadl fakt, že v tomto případě by vojáci vraždili svoje vlastní poddané, a s jakou radostí by toho propagandisticky využila druhá strana. Výdaje na válku nesly na svých bedrech jako obvykle poddaní, ale dotovat válku mohli jen poddaní, kteří žili, mrtví už byli k ničemu. Vojáci by si v tom případě podřezávali pod sebou větev a pochvalu od svých vůdců by asi nesklidili, spíš potrestání. Pro srovnání, bylo to, jako kdyby v roce 1939 při mobilizaci proti Německu, vyvražďila Střelice některá jednotka pravidelné československé armády.

A potom, velké většiny Moravy se válka do té doby nedotkla, obě vojska operovala daleko na jihu u Mikulova, a sedláci neměli proč prchat do lesů. Každé opuštění vesnice by pro ně představovalo ztrátu. S sebou si moli vzít koně a krávy, už těžko prasata a jiné domácí zvířectvo, a o to všechno by nejspíš přišli. Tenkrát ještě nemohli tušit, v co se ta vojna nakonec zvrhne. Jiné to bylo na konci války, to už šlo o holý život, starost o majetek byla vedlejší. V poslední fázi té vojny vznikaly menší i větší soukromé armády, nebo spíš tlupy. Ty už neměly ideje vůbec žádné, příležitostně se podle okolnosti přidávaly k jedné nebo druhé straně, ale nejčastěji operovaly samostatně. To znamená, že kradly a rabovaly tam, kde to šlo, ale boji se raději vyhýbaly. Soudobý kronikář napsal, že: „K lúpeži dosti udatni a na sedláky hrozni zrovna jako čerti byli, ale před šermicľu pryč se ukrádali.“ To ale bylo spíš na konci války, a hlavně v Německu. Tahle „armáda“ asi střelické na svědomí neměla. Během války se také změnil názor sedláků na vojáky. Zvláště na jejím konci, byl pro ně chlap v uniformě, jedno jaké, zkrátka škodná a podle toho se s ním jednalo. Především v Německu, ale možná i na Moravě, se dávali dohromady primitivně vyzbrojené skupiny sedláků a běda bylo každé osamělé hlídce, která jim padla do rukou. Vojáci jim to zase opláceli tak, že při přepadení nějaké vesnice za sebou nenechávali případné mstitelé.

Nejvíce podezřelá z onoho vraždění je švédská armáda. Švédové obléhali Brno dvakrát. Poprvé v září 1643, ale to tady pobýli necelý týden, pak museli táhnout na Dána. Zato v roce 1645 obléhali Brno od května do 15. srpna. Dvacet tisíc lidí už něco spotřebuje, a tak stačili za ty 3 měsíce celé okolí Brna vyrabovat a vypálit. Podle Vlastivědy moravské zbyly v Ořechově jen 4 domy, a ty byly pusté. V Radosticích zase byly ještě 6 let po válce z 18 gruntů obydleny jen 3. Vesnice v okolí Brna byly už skoro liduprázdné, kdo mohl, utekl někam daleko, ti zbývající se ukrývali v lesích. Takže toto je nejpravděpodobnější doba, kdy se událost mohla stát. Odpovídá i denní datum. Obléhání skončilo 15. 8. 1645, ale švédská armáda tady ještě pár dní pobýla a hladová byla pořád.

Musíme mít na paměti, že je to jenom pověst, i když velice pravděpodobná a jako k pověsti k ní musíme přistupovat. Datum, kdy se událost stala, a jestli se vůbec stala, už asi nikdy nezjistíme, ale o datu 16. 8. 1645 uvedeném na tabulce, je možno z výše uvedených důvodů, pochybovat. I když je to uvedeno v kronice Kartuziánského kláštera, ale i ta se může mýlit.

Za Okrašlovací spolek Ořechov Jiří Komínek

Řemesla a služby v Ořechově v době kolem 2. světové války

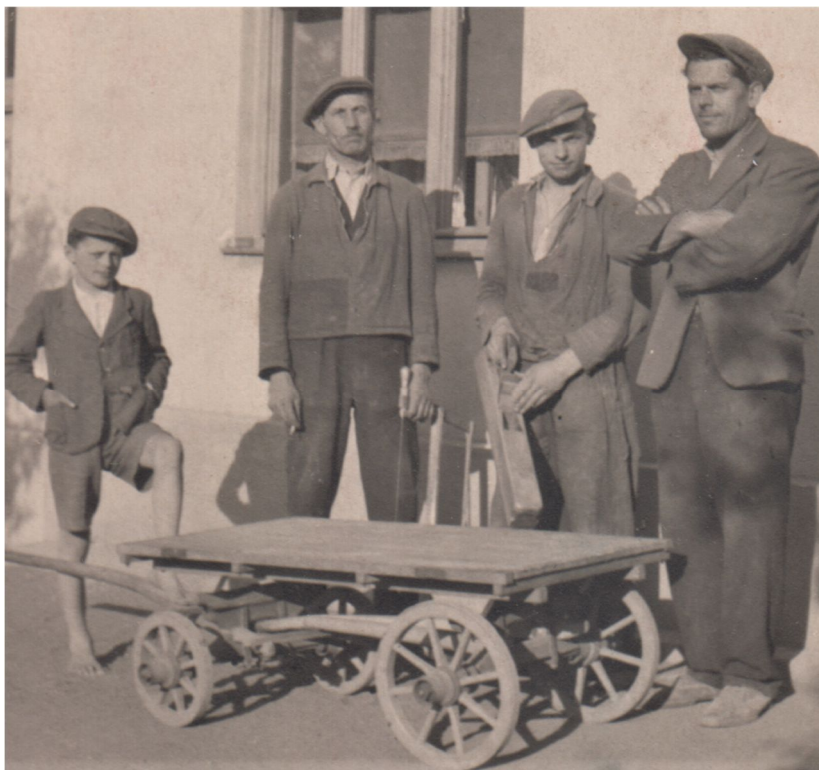
KOLÁŘSTVÍ – AUGUSTIN PEHAL (* 1904 + 1962)

Tatínek se narodil 12. 7. 1904 v rodině kolářského mistra Antonína Pehala a jeho ženy Františky. Měl ještě čtyři sestry a dva bratry. Do Obecné školy chodil v Tikovicích v letech 1910 – 1918. Potom se začal učit kolářem u svého otce. Tovaryšem se stal 15. 3. 1922 u zkušební komise ve Střelících.

Potom, co jeho otec v r. 1921 zemřel, pracoval u matky, která se stala majitelkou kolářství. Vojenskou službu u vzdušného praporu v Brně absolvoval v letech 1924 – 1925.

V roce 1930 se oženil s Marií Šmídovou z Ořechova a měl s ní dva syny. Vladimíra (1931 – 1995) a Augustina (nar. 1938). Tatínkova maminka zemřela v dubnu 1945, v době válečných bojů.

Kolářská dílna byla v našem rodném domě č. 104 (nyní Komenského 33). Kromě dílny byla v domě ještě kuchyň a ložnice, které v mládí obýval s rodiči a šesti sourozenci. V dílně otec vyráběl vše potřebné pro práci na poli. Byly to drobné věci, jako násady pro motyky, lopaty a sekery, ale také kompletní vozy, které osazovali kovářím kováři soused Šmíd nebo kovář Vrbka.

Zleva Ladislav Pehal, Ondřej Kozel Josef Kozel Augustin Pehal.
Fotografie z rodinného archivu pana Augustina Pehala ml.

V zimních měsících vyráběl ve větším počtu trakaře a ruční vozíky, jindy zase sáně, lyže nebo dřevěné hračky na kolečkách pro děti, nejvíce pejsky a kočky. S těmito pracemi otcí pomáhal stolař Ondřej Kozel a malíř pan Vérosta z Brna. Při popsání činnosti jsme pomáhali dle našich schopností i bratr Laďa a já. Zejména nás otec pověřoval vybíráním dlužných částek od sedláků. V tom nám pomáhali i bratřenci Kočířovi, po válce se přestěhovali do Modřic na lepší dům.

Ve volných chvílích se otec věnoval sportu. Hrál volejbal, kopanou a hlavně v Sokole cvičil na nářadí, měl také rád společnost a rád si poseděl u pivečka. Jeho činnost v Sokole byla spojena s účastí v odbojovém hnutí JINDRA. Po prozrazení byl zadržen Gestapem a 24. 8. 1944 uvězněn v Kounicových kolejích. Poté byl přemístěn s dalšími ořechovskými sokoly postupně do Drážďan, Plevna a Lipska. Po skončení války se vrátil 30. května 1945 domů.

Po válce obnovil otec kolářskou živnost. Po změně režimu v roce 1948 a založení JZD začalo zakázek ubývat. Po roce 1953 byl otec nucen s kolářstvím skončit. Nastoupil do Hospodářského družstva (zabývalo se výkupem a skladováním obilí), které bylo nejdříve v budově rozestavěné Základní školy v Ořechově a poté bylo přeloženo do Modřic.

Kolem roku 1960 začal mít otec zdravotní potíže. Projevovaly se u něho následky pobytu ve vězení a jeho silného kouření. Nastoupil léčbu v nemocnici, ale 25. června 1962 zemřel.

Na svého tatínka řemeslníka a na dobu svého mládí zavzpomínal ochotně na žádost Okrašlovacího spolku v Ořechově pan Augustin Pehal. Zapsal Ivan Macíček v květnu 2019.

Odbojová skupina JINDRA

Po sokolském cvičení

Tělocvičná jednota SOKOL OŘECHOV

Přísná protiepidemická opatření k zamezení šíření nákazy koronavirem bohužel znemožnila všem cvičencům návštěvu pravidelných cvičebních hodin po celou první polovinu cvičebního roku, a to od loňského října až do konce letošního června. Neplánovanou pauzu jsme využili k výletům do přírody s trekovými holemi, které nám mnohdy posloužily jako cvičební pomůcky k protažení celého těla. Netradiční pohybové aktivity na čerstvém vzduchu byly vítanou náhradou běžných lekcí a vždy jsme se sešli v hojném počtu. Několikrát jsme navštívili i nový park za zdravotním střediskem, kde jsme si vyzkoušeli posilovací stroje. Díky vstřícnosti vedení základní školy pak mohly děti a mládež zahájit pravidelné tréninky dvakrát týdně na hřišti za školou. Když se přísná opatření začala uvolňovat, uspořádali jsme dne 31. května 2021 v rámci akce „MOVE WEEK“ veřejnou sportovní akci seniorů a seniorek.

Turnaj v pétanque a mölkky na hřišti za školou

Mölkky je u nás málo známá venkovní kultovní kolíková hra původem z Finska, pocházející už z dob Vikingů.

Po skončení turnaje a dekorování vítězů jsme se přemístili do Obecní hospody, kde na nás čekal pozdní oběd, a tedy i zasloužené občerstvení po náročných výkonech.

Roztančeme jaro společně se Sokolem aneb přidejte se ke „krokovce“

S příchodem jara a slunného počasí vyzvala ČOS všechny sokoly i přátele Sokola, děti, ženy, muže, rodiny, příznivce tance, k nácvičku „krokovky“. „Krokovku“, jak byla výzva "Roztančeme jaro" přejmenovaná, cvičili sokolové napříč republikou a pak se sjeli do čtyř měst, kde se měl původně plánovaný SokolGym letos konat. A tak Brno, Ostrava, Pardubice a Plzeň zažily alespoň omezené cvičení na choreografii Heleny Peerové. Tato města se v parném sobotním odpolední stala dějištěm hromadného cvičení sokolů. Ani 19. červen nebyl zvolen náhodou, právě v tento den se totiž měl konat poslední SokolGym v Ostravě. Do Brna dorazili cvičenci všech věkových kategorií z okolních jednot společným autobusem, který vypravila župa Jana Máchala. V Pardubicích zase bylo vidět sokoly z Hradce Králové a řady dalších jednot. Na všech zúčastněných bylo znát, že jim setkání dělá velkou radost, a hlavně chtějí předvést, že i přesto, že se tradiční mezinárodní akce letos nemohla kvůli protiepidemickým opatřením konat, sokolové nezhájejí a stále na sobě pracují.

Sokolský výlet do Prahy za turistikou a kulturou

Pro náročnost programu jsme se rozhodli strávit v Praze celkem dva dny, konkrétně 19. a 20. srpna. Nocleh jsme si zajistili v hostelu Tyršova domu.

První den jsme se po příjezdu a ubytování prošli Vojanovými sady, a posléze jsme se po vydatném obědě vydali na plánovanou vycházku přes Karlův most, Staroměstské náměstí, Václavské náměstí a dále ke Klementinu, kde jsme navštívili komentovanou prohlídku. Prohlídka zahrnovala **Barokní knihovni sál**, barokní perlu mezi knihovnami s překrásnou freskovou výzdobou a několika historicky cennými glóby. Dále pak **Meridiánovou síň**, která byla dříve využívána pro přesné určování poledne, a **Astronomickou věž**, která je vysoká 68 metrů a je z ní nádherný výhled na historické centrum Prahy do všech světových stran. Na prohlídkové trase jsou také vystaveny faksimile **Vyšehradského kodexu**.

Rozsáhlý areál Klementina se nalézá mezi Karlovou a Křížovnickou ulicí a hlavním průčelím se obrací do Mariánského náměstí. Od Karlova mostu či Staroměstského náměstí je vzdálen jen pár minut. Klementinum vybudované na ploše dvou hektarů je **jedním z největších stavebních komplexů v Evropě**, skrývá za sebou dlouhou a bohatou historii a dodneška je důstojným stánkem kultury a vědění.

Po náročné vycházce jsme se po krátkém občerstvení a odpočinku připravili na večerní **divadelní představení Werich**, které se odehrálo nedaleko našeho hostelu na letní scéně Musea Kampa. Jan Werich si moc nepotrpěl na oslavy výročí, a tak záměrem autorů bylo uvést divadelní hru v roce, kdy žádné výročí nemá. Režisérka **Adéla Stodolová Laštovková** se pokouší divákům zprostředkovat vhled do bohatého vnitřního světa Jana Wericha a tím přibližuje a rozvíjí životní osudy jednoho z největších Čechů. Nechybí jak rozprava mladého Wericha s jeho starším já, tak klíčové momenty hercova života, ať už jde o založení Osvobozeného divadla, přátelství a společná tvorba s **Jiřím Voskovcem**, nebo známé melodie, které vznikly v ikonické spolupráci s **Jaroslavem Ježkem**. Werich na Letní scéně Musea Kampa není hlubokou sondou do Werichovy duše, ač by se to dvojím obsazením jedné role nabízelo. Inscenace je tím, čím zřejmě chtěla být – prostou poctou jednomu z dlouholetých obyvatel Musea Kampa. Plynulost, hravost a rozdílnost hlavních představitelů Václava Koptý s Vojtěchem Kotkem činí z představení Werich skutečný divadelní zážitek.

Druhý den našeho pobytu jsme vyjeli lanovkou **na Petřín**. Jde o jedno z **nejzajímavějších míst Prahy, které je** spojeno zejména s **láskou a světem zamilovaných**, protože na vrch Petřín se chodilo a chodí **hlavně na rande**. Kromě toho se zde ale také nalézá celá řada **památek** a zajímavých **míst**, které by turisté neměli opomenout. **My jsme se rozhodli navštívit proslulý růžový sad**, který patří mezi **nejoblíbenější místa na Petříně**. Jedná se o unikátní místo, které je osázeno **dvanácti tisíci růžemi** všech druhů, tvarů a barev. Šedesát metrů vysokou rozhlednu, menší **sestru pařížské Eiffelovy věže**, vyhledávají především ti, kteří se chtějí pokochat nezapomenutelným **výhledem na celou Prahu**. Jelikož výtah nebyl v provozu, vystoupení 300 schodů jsme přenechali zdatnějším a imponantnost rozhledny jsme obdivovali zespu.

Kromě rozhledny je zde velké množství historických budov a pamětihodností – středověký **kostel sv. Vavřince**, dřevěný **kostel sv. Michala** a **gotická hradební zeď**, které se přezdíva hladová zeď. Příjemnou hodinku jsme si užili také v **zrcadlovém bludišti**, které je **oblíbenou atrakcí pro děti i hravé dospělé**. Bludiště zde bylo vybudováno u příležitosti jubilejní výstavy v roce 1891. Čas nám rychle ubíhal a po výletě na Petřín už nastala doba návratu. Po obědě v útulné hospůdce jsme se vydali na hlavní nádraží a odtud vlakem zpátky domů. Výlet se nám vydařil a již při zpáteční cestě jsme se, stále plni dojmů a zážitků, těšili, jakou sportovní či kulturní akci uskutečníme příště.

Stolní tenis

Po devíti měsících od posledního utkání se sešli hráči stolního tenisu Sokola Ořechov opět u zelených stolů, a to 27. 6. 2021 v ořečovské Orlovně na malém turnaji za účasti třinácti hráčů. Jednalo se pouze o ořečovské hráče oddílu stolního tenisu.

Ve dvouhrách se umístil na prvním místě Ondra Novák, na druhém Honza Vaněk a na třetím Broněk Šmíd. Čtyřhry vyhráli Michal Kačur st. s Honzou Vaňkem, na druhém místě byli Broněk Šmíd s Viktorem Vaverkou a třetí se umístili Pavel Ferdus a Zdeněk Nestrta.

Vzhledem k omezením, která letošní rok provázela, měli nakonec radost nejen samotní vítězové turnaje, ale především úplně všichni účastníci, kteří měli konečně příležitost se sejít a společně si zaspotovat.

A tak po krásném létě, kdy si většina z nás fyzicky i duševně odpočinula, nastoupilo září, které znamená zahájení první poloviny cvičebního roku. Konečně jsme se všichni dočkali a opět se můžeme těšit na společná setkávání ve cvičebních hodinách.

Tělocvičná jednota Sokol Ořechov přeje všem příjemné prožití nadcházejícího podzimu, pohodu, odpočinek, hodně zdraví a životního optimismu a dětem pak mnoho úspěchů v novém školním roce.

Svatava Vašicová za T.J. Sokol Ořechov

Sportovní klub SKOL Brno

V tradičním termínu na netradičním místě proběhlo prázdninové soustředění sportovního klubu SKOL Brno, kterého se zúčastnilo nemálo ořechovských členů. Zázemí nám poskytlo tábořiště Zouvalka u brněnské přehrady. Celotáborovým tématem se nám stalo cestování časem. Bylo každodenním překvapením, do které doby se ten-který den probudíme. První ráno nás vzbudil zvuk bubnů a divoký tanec ochlupených střídme oděných žen i mužů. Ocitli jsme se v pravěku. V úterý nám tentýž buben oznamoval, že začíná druhá světová válka a následně nepřeslechnutelné výbuchy nás (a zřejmě ani okolní chaty) nenechaly na pochybách, že to bude krušný den. Naštěstí už ve středu tu byl starověk a s ním mimo jiné počátek olympijských her. Čtvrteční ráno nás probudila píseň Poupata, neodmyslitelně spjatá se spartakiádou a dobou vlády jedné strany. A v pátek nás čekaly opravdické středověké rytířské souboje a vše, co k nim patří.

Soustředění SKOLu však zdaleka nejsou jen hry a hrátky. V dopoledních hodinách jsme poctivě trénovali. Daly nám zabrat kolečkové brusle a kolečkové lyže, vyjížděky na kolech, koloběžkách či běžecké tréninky. Nohy bolely, ale dobrý oběd a polední klid dal vždy rychle na únavu zapomenout a na odpolední a večerní hry jsme byli zase fit.

Na žádném táboře, a na Zouvalce tomu nebylo jinak, nesmí chybět pořádný táborák s kytarou a špekáčkama a stezka odvahy. Při ní nám proti strachu vydatně pomáhal měsíc, který byl té noci zrovna v úplňku a kromě hradu Veverí vydatně osvětloval i naši noční stezku roubenou vlastnoručně vyráběnými lucernami.

Nechyběly ani dramatické chvíle. To, když se jednoho večera blížily černočerné mraky a s nimi bouřka a průtrž mračen. Rychle jsme se vraceli do tábora, ale lijáku jsme neunikli. Vítr si mezitím pohrál s plachtami našich stanů. Naštěstí i toho večera všechno dobře dopadlo a druhý den sluníčko vše usušilo.

Šest dní pod stanem uteklo jako voda. Vracíme se domů zase o trochu silnější, rychlejší, přesnější, vytrvalejší, moudřejší ale hlavně o hodně... špinavější.

Tomáš Telecký

Podpora vzdělávání v obci – projekt místního akčního vzdělávání

V roce 2020 vstoupila obec Ořechov do projektu místního akčního plánování Šlapanice. Získala tím možnost požádat o dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP), ale také dosáhla na zajímavé a plně hrazené aktivity pro školu i školku. Šlo především o vzdělávací programy a soutěže pro děti, workshopy a přednášky pro ředitele, učitele i rodiče. Prostřednictvím výměny zkušeností a dobrých poznatků z praxe mohli učitelé a učitelky navazovat přátelské vztahy mezi blízkými i vzdálenějšími školami v regionu.

Přestože byl uplynulý školní rok poznamenán uzavřením škol, některé aktivity se daly úspěšně zrealizovat. Jedním z témat bylo vzdělávání dětí v oblasti polytechniky. Na začátku školního roku jsme stihli připravit vzdělávací workshopy pro vychovatelky školních družin. Účastnice měly možnost vyrobit si svůj vlastní výrobek a odnést si jej domů. Vědomosti nabyté na workshopech v družinách předávaly dětem. Děti ve školní družině vyrábění bavilo, s nadšením si vlastnoručně vyráběly lodičky, letadélka či jiné hračky z balzy i jiných materiálů za pomoci odlehčených pilek a vrtaček.

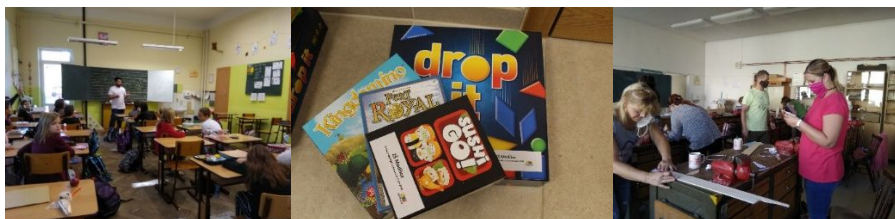
Nezapomněli jsme ani na samotné vychovatelky. Uspořádali jsme pro ně webináře na téma „Syndrom vyhoření“ a Odolnost pro práci vychovatelky“, kde měly také možnost sdílet své pracovní zkušenosti, dobré nápady a cenné rady. Vnímáme, že význam školních družin v posledních letech roste. Nejedná se o jenom o trávení volného času, ale o pozitivní výchovu dětí v kolektivu i samostatně.

Základní škola vyslala své pedagogy do oborového kabinetu pro český jazyk. Učitelky se tak mohly obohacovat o zkušenosti pedagogů z jiných škol, získávat aktuální informace z prostředí českého jazyka a zvyšovat si tak své odborné dovednosti.

Pro školu jsme připravili tandemovou výuku anglického jazyka se sdíleným rodilým mluvčím a pedagogem. Tato bohužel zůstala pouze u několika málo výukových hodin, mimo jiné i z důvodu vládních opatření.

I pro školní rok 2021/2022 slibujeme spoustu zajímavých aktivit, ať už to bude například školení pedagogů pro venkovní učení nebo hry a turnaj v logických a deskových hrách na podporu matematické gramotnosti. Při této aktivitě budou děti v průběhu školního zábavnou formou trénovat své logické, jazykové dovednosti, postřeh, prostorovou orientaci i paměť. Na jaře 2022 se pak utkají na turnaji se svými soupeři z dalších 18 šlapanických škol. Přejme jim úspěch a samy navzájem, aby výuka ve školách už byla napořád už jenem prezenční.

Mgr. Eva Kreizlová, koordinátorka projektu místního akčního vzdělávání

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Místní akční plán rozvoje vzdělávání ORP Šlapanice II, reg.č.: CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0009121

Informace Českého telekomunikačního úřadu

Český telekomunikační úřad oznamuje, že v tomto regionu bude uvádět do provozu základové stanice nových mobilních sítí. Spuštění nových mobilních sítí zlepší kvalitu a dostupnost mobilních datových služeb obyvatelům. **Zprovoznění nových mobilních sítí však může za určitých nepříznivých podmínek způsobit zhoršení kvality příjmu televizního signálu přes anténu.** Zhoršený příjem televizního signálu může být způsoben tím, že nové mobilní sítě využívají kmitočty, které dříve sloužily k šíření televizního vysílání a nyní po přechodu na standart **DVB-T2**, jsou určeny pro mobilní síť.

Pokud zjistíte zhoršený příjem televizního signálu, postupujte následovně.

- 1) Ověřte si, že televizní přijímač a jeho přijímací anténa nevykazuje známky závady, ověřit aspoň vizuálně stav antény a anténních svodů. Doporučeno je například kontaktovat sousedy, zda mají stejné problémy s příjmem televizního signálu a od kdy.
- 2) Na interaktivní mapě (www.ctu.cz/problematika-souvisejici-s-provozem-siti-mfcn) si ověřte zadáním adresy místa, kde přijímáte televizní signál přes anténu, zda v okolí nebyla do zkušebního provozu spuštěna základová stanice mobilní sítě.
- 3) Ověřte si, že rušení příjmu televizního signálu nezávisí na používání vlastního mobilního telefonu v blízkosti televize.
- 4) Pokud je na vaší straně vše v pořádku a v okolí byla spuštěna základová stanice mobilní sítě, oznamte rušení televizního signálu co nejdříve Českému telekomunikačnímu úřadu.

Aby bylo možné odstranit rušení signálu na náklady provozovatele mobilní sítě, je nezbytné tuto skutečnost oznámit ČTÚ, který rozhodne o nápravě. Pro oznámení rušení je možné využít tyto komunikační kanály:

- 1) E-mail - podatelna@ctu.cz
- 2) Na stránkách ČTÚ vyplnit elektronický formulář a odeslat na - podatelna@ctu.cz
- 3) Vyplněný formulář vytisknout a poslat poštou na adresu – **Český telekomunikační úřad
poštovní přihrádka 02
225 02 Praha**
- 4) Telefonicky – **541 428 614** (Jihomoravská oblast)

Oznámení o rušení TV příjmu, by mělo obsahovat.

Jméno a příjmení oznamovatele, datum narození a adresu trvalého pobytu (adresa pro doručování). IČO – pouze podnikatelé a právnické osoby.

Kontaktní údaje, telefon nebo e-mail.

Adresu výskytu rušení (*pokud je odlišná od trvalého pobytu*), rušené programy, typ používané antény (individuální venkovní, společná venkovní, pokojová, použití zesilovače, ap.), stručný popis projevu rušení, začátek vzniku rušení a časový výskyt rušení.

Po oznámení Vás bude kontaktovat pracovník ČTÚ (telefonicky), který upřesní detail a domluví termín měření přímo u Vás.

Další informace k problematice rušení televizního příjmu přes anténu způsobené mobilními sítěmi naleznete na stránkách ČTÚ: **Rušení příjmu terestrické televize.**

Tábor na faře v Rychtářově

Náš letošní tábor na faře v Rychtářově se sice konal od neděle 15. srpna, ale my vedoucí jsme dorazili už o den dříve, aby bylo vše připraveno pro táborové děti.

Neděle se nesla ve znamení seznamovacích her a vzájemného poznávání. To právě dobrodružství začalo až v pondělí.

Dopoledne jsme potkali pana Profesora, o kterém jsme zjistili, že je génius a vymyslel stroj pro cestování v čase. Bohužel, jak to v dnešní době bývá, byl okraden žárlivým kolegou, který tento stroj rozbil a jeho součástky zůstaly uvězněny v různých dobách. Naštěstí pro nás, měl stroj uložené v paměti, ve kterých dobách to bylo. Naším úkolem bylo je postupně najít a pomoci mu stroj opravit.

Pondělí jsme díky tomu strávili ve středověku, kde jsme se seznámili s panem Králem. Svedli jsme bitvu o své hrady, zúčastnili se vodního turnaje, namalovali si vlastní erb a míchali jsme výborné lektvary. Odměnou za tento náročný den nám byla první ztracená součástka.

Úterní den jsme strávili v pravěku, kterým nás prováдел domorodec jménem Kámen. Ten nám ukázal život bez všech dnešních technologií. Stavěli jsme přístřešky na spaní, rozeznávali jedlé byliny, házeli oštěpem, malovali jeskynní malby a vyráběli z kávových zrn lahodné kávové nápoje. Na konci dne, po splnění všech úkolů, nám byla odměnou další součástka.

Ve středu jsme se přenesli zpět do dnešní doby a vyrazili na výlet do Ruprechtova. U místního rybníku jsme našli šifru, pomocí které jsme se dostali zpět na faru. Cesta byla daleká, ale všichni táborníci ji statečně zvládli. Po návratu z výletu nás na faře čekali plakáty na večerní soutěž talentů.

Čtvrtek byl ve znamení novověku. Bylo třeba podniknout objevnou plavbu, ale tento úkol byl velmi nelehký, díky všem povolením, které se musely vyřídít. Místní úředníci nám nedali nic zadarmo a jejich pracovní morálka byla velmi špatná. Po absolvování všeho vyřizování jsme se mohli úspěšně vydat na plavbu a najít mapu, která nás dovedla k další součástce. Tato součástka byla poslední chybějící a díky ní mohl profesor opravit stroj času a přenést nás do znovu do středověku za svým dávným přítelem, který hlídal hodnotný poklad. O ten se s námi za naši pomoc podělil a tím bylo naše dobrodružství cestování v čase u konce.

Poslední večer jsme si užili u táboráku a následující den jsme odjížděli všichni domů plni nových zážitků.

Romana Kišová

Vážení moji rodáci,

vědom si oprávněné výtky pana starosty, že jsem ve svých příležitostných básních dosud nevzpomněl svůj rodný Ořečov, se velice omlouvám a přiloženou báseň v tomto smyslu jako příspěvek do zpravodaje přijměte prosím jako moji upřímnou snahu o napravení nechtěného pochybení včetně omluvy za faux pas, kterého jsem se tím dopustil. Děkuji.

V. Š.

M ů j O ř e c h o v

Historie v několika verších

Už je to šedesát neskutečně dlouhých let,
kdy přestal mi být domovem můj rodný dům,
snad mi to tehdy bylo souzeno mým osudem,
vydat se vstříc dosud neumožněným snům.

Často se však rád ve své mysli zatoulám,
do nezapomenutelných míst mého mládí,
na spoustu věcí i dnes si jasně vzpomínám,
o něco však už rozum boj s pamětí svádí.

A tak nezodpovězených otázek je stále víc,
jen jedno bych nikdy neměl zapomenou snad,
místo, kde jsem se narodil a vyšel životu vstříc
a kam se nejen ve vzpomínkách vracím rád.

Tím místem je pro mne velice hezká vesnička,
že je až k nevíře, kolik půvabů ji bylo dáno.
Už od roku 1443 jako Ořečov je z kroniky známá,
i když tehdy jen o jeho dnešní části bylo psáno.

Z doby, kdy rozum ve škole brát začal jsem,
vím, že když začala se historie obce psát,
Ořečov zdaleka nebyl dnešním Ořečovem,
i když už tehdy, nebylo hezčí vesničky snad.

V té době se také na krásné jižní Moravě,
vedle něho jak jeho milované sestřičky,
dvě sobě podobné vesničky tulily k sobě,
známé pod jmény Tikovice a Ořechovičky.

Od nepaměti tak všechny vedle sebe žily,
a zajímavé v tom jejich žití bylo velice,
že mezi nimi nikdy neexistovaly
geografické, ba ani jiné hranice.

A jak šel neúprosný čas, tak lidé v té době,
zde spolu po mnoho let bez svárů svorně žili,
při mnohdy těžkém živobytí pomáhali sobě
a z úspěchu druhého se bez závisti těšili.

To všechno však, jak blesk z čistého nebe,
dokázal na jaře roku 1945 zničit brzy,
vpád německých tanků a výstřely jejich děl
a v očích lidí se objevil strach a slzy.

Jejich obydlím se nadlouho staly sklepy domů
a jen málokdo z nich nakrátko vycházel,
ten však v údivu spatřil jen torza stromů
a smutný pohled na ruiny stavení ho provázel.

Byla to pro všechny velice těžká válečná doba,
však ani ta, nedokázala lidí zde žijící pokořit,
z každého jejich odhodlaného výrazu a slova
bylo zřejmé, že znovu jak dříve chtějí žít.

A tak vedeni tou jejich utkvělou touhou,
začali psát novou historii nového Ořechova,
když tři původní vesničky v jednu obec spojili,
která jak Fénix z vlastního popela vstala znova.

K údivu všech tak dnešní Ořechov z vůle občanů,
jak hrdina ze spáleniště a ruin povstal ztěžka
a proto navždy jeho věrným patriotem zůstanu,
hrdý na jeho nelehkou minulost a krásu dneška.

Dobrý den vážení a milí občané obce Ořechov,

ráda bych touto formou poděkovala za finanční dar, kterým obec Ořechov podpořila dokončení druhé fáze umělecké výmalby dětského oddělení fakultní nemocnice Brno, Černopolní 9.

Oficiální předání proběhlo 23. září 2021 za laskavé účasti pana starosty Tomáše Dudíka a pana místostarosty pana Pavla Smiščíka za skutečně velmi příjemné a milé atmosféry.

Předáním další části dětského oddělení jsme ukončili dílčí část velkého projektu zvelebení právě brněnské dětské nemocnice za rok 2021 a spolu s vedením plánujeme v těchto malbách pokračovat i v roce nadcházejícím.

Reakce dětí, rodičů a zdravotního personálu je bezezbytku velmi pozitivní a to nás motivuje v tomto záměru pokračovat.

Jsme nadační fond Víly pro děti, který již více jak 20 let zvelebujeme dětské pokoje v nemocnicích, domovech, ústavech, zkrátka tam, kde můžeme zmírnit strach, a stesk a také stres po domově a rodinném prostředí. Formou bazální terapie pak navozujeme u dětí pocit domova a snažíme se odbourat negativní emoční reakce a umožnit lékařům klidnější práci s dětmi.

Jsme moc rádi, že jsme našli pochopení a pomoc u obce Ořechov, DĚKUJEME!

Za nadační fond Víly pro děti předsedkyně Michaela Piňosová

www.vilyprodeti.cz

VEŘEJNÁ SBÍRKA fondu Víly pro děti:

Peněžní ústav KB Hodonín **Číslo účtu: 115-2613090247/0100**

TRANSPARENTNÍ ÚČET: Peněžní ústav KB Hodonín **Číslo účtu: 1150/0100**

Paščenko Vasilisa Sergejevna – sama proti smrti

Smutný příběh osádky sovětského bombardéru, který byl sestřelený nedaleko Loděnic znám od dětství. Do Loděnic jsem chodil do základní školy a ředitel školy nám o sestřeleném letadle často vyprávěl. Neznal samozřejmě všechny podrobnosti, protože v 70. letech minulého století nebyly takové možnosti dohledat informace, jako jsou dneska.

O osud osádky bombardéru se v té době zajímala skupina hledačů – historiků z Klubu Rudé armády Brno, v čele s Vlastimilem Schildbergerem starším. Dohledali očitě svědky události, doplnili je tehdy dostupnými informacemi z vojenských archivů tehdejšího Sovětského svazu a podařilo se jim tak sestavit celý smutný a zároveň hrdinský příběh osádky sestřeleného letadla, jehož ústřední postavou byla **mladší seržant Vasilisa Sergejevna Paščenko**.

Moje pátrání navazuje na hledání mých přátel z Klubu Rudé armády Brno a především na trpělivou práci mého kolegy a kamaráda Vlastimila Schildbergera staršího, který už mezi námi bohužel není. Ještě před jeho smrtí se Klubu Rudé armády Brno ve spolupráci s OÚ Loděnice podařilo umístit na stěnu OÚ Loděnice pamětní desku osádce sestřeleného letadla. Pamětní deska má tvar směrovky bombardéru Douglas A20 Boston...

Podařilo se mi dohledat místo jejího posledního odpočinku a také doposud žijící nejmladší sestru Vasilisy, Raju, dále také její neteř Zuju a synovce Viktora. Rodina je moc ráda, že se podařilo dohledat nové informace a že vědí, kde je jejich milovaná dcera, sestra a teta pochovaná a že se u nás na její hrdinství, při kterém položila svůj mladý život nezapomnělo.

Mladší seržant Vasilisa Sergejevna Paščenko se narodila 3. září 1923 ve městě Millerovo v Rostovské oblasti Marii Zacharovně a Sergeji Nikitoviči Paščenko jako třetí z pěti dětí. Měla starší sestru Marii (1915), staršího bratra Pavla (1918) a dvě mladší sestry Annu (1929) a Raisu (1931). Asja, jak jí doma říkali byla hodné děvče, dobře se učila a ve volném čase hrála na kytaru. Rodina byla chudá. Jejich bohatí bezdětní sousedé rodiče Asji prosili, aby jim Asju dali na výchovu. Rodiče nechtěli.

Když začala válka, povolali otce na frontu a Asja nastoupila na jeho pracovní místo skladníka. V roce 1941 dobrovolně odešla na frontu a desetiletou školu dokončila ve městě Uralsk. Nastoupila k vojenskému letectvu, kde po výcviku měla funkci střelec – radista bombardéru Douglas A20 Boston u 452. bombardovacího pluku, 218 letecké divize, 5. letecké armády. V roce 1942 dostala kontuzi (lékařský termín pro modřinu nebo zhmožděninu při poranění kostí, svalů nebo podkožních tkání) a v roce 1945 byla vyznamenána řádem Rudé hvězdy za bojové výpady při osvobozování města Budapešť.

Poslední pohlednice z války od Asji přišla 24. února 1945. Je na ní šťastná dívka v letecké kukle a text:

**Snad se nám osud směje
a život bledne v boji
ať na památku zůstane
tato pohlednice Tobě...**

Mladší seržant Vasilisa Sergejevna Paščenko

Její letadlo bylo sestřeleno dne 19. dubna 1945 nedaleko obce Loděnice, přibližně dvacet tři kilometrů jižně od města Brno, při plnění bojového úkolu. Letadlo zachytila a zasáhla německá protivzdušná obrana (FLAK – Flug Abwehr Kanon) a havarovalo asi dva kilometry za nepřátelskou linií na poli mezi obcemi Loděnice a Malešovice. Jednotky Rudé armády ze svých pozic za řekou Jihlavou (cca 5 km) viděly, že se osádka letadla proti blížícím se nepřítelům brání z palubního kulometu a snažily se ji krýt minometnou palbou, aby se nepřítelé nemohli k letadlu přiblížit. Vasilisa se bránila do posledního náboje a v okamžiku, kdy jí munice došla, raději volila smrt svojí pistolí, než německé zajetí. Podle slov pamětníků bylo pro Němce veliké překvapení, když ze zakrváceného kokpitu kulometčíka vytáhli hezké mladé děvče s dlouhými světlými vlasy.

Svědectví pamětníka události pana Roberta Komárka (1933):

... někdo nám řekl, že u silnice na Malešovice je havarované ruské letadlo. Starší kluci tam šli a vymontovali z něho kulomet a u jezírka „Šindekr“ z něho vystřelili. Němci tam běželi, nafackovali jim a kulomet sebrali. Já jsem s ostatními kluky také šel „rabovat“ letadlo... Trup byl rozlomený napůl, ležel střelištěm dolů, přední část trupu měla celou před' vraženou až k sedadlům kabiny. Oba motory byly utrženy a ležely opodál. Křídla byla také utržená od trupu. Letadlo údajně letělo od Dolních Kounic, od kaple sv. Antoníčka a již hořelo. Podél silnice z Loděnic do Malešovic zachytilo o telefonní dráty, na poli udělalo několik kotrmelců a úplně se roztránilo. Údajně v troskách letounu přežila letkyně, která, když se k troskám přiblížilo německé auto s vojáky, po nich začala střílet. Sovětští vojáci za řekou Jihlavou také po Němcích stříleli z minometů. Večer Němci k troskám přijeli s obrněným vozem a střelkyně údajně spáchala sebevraždu, zastřelila se.

Němci ji naložili a odvezli do obce, kde ji uložili ve škole. Údajně ji potom někdo převezl na hřbitov v nejbližší české vesnici (obec Maršovice).

Do trupu jsme vlezli pumovnicí, ve které byly ještě dvě bomby. Další dvě ležely ještě nevybuchlé kus od letadla na poli. Uvnitř byla zakrvavená letecká kukla, kterou si vzal můj kamarád Jan Österreich a pak ji i nosil. Dále tam byl čtveratý ruský chleba, důstojnické výložky s jednou průsvitkou a popruhy od padáků. Hedvábí již někdo ukradl. Vedle troskek byl jeden hrob. Tam asi letce pohřbili Němci a údajně byli exhumováni a převezeni na pohřebiště Rudé armády v Ořechově u Brna.

Letadlo bylo postupně rozkrádáno okolním obyvatelstvem. Třeba z gumových obalů se vyřezávala guma, ze které se vyráběly boty – opánky – kristusky.

Sedlák, kterému pole patřilo, aby ho mohl obdělávat, odtáhl koňmi trosky do nedaleké prohlubně, kde byla vodoteč, která se nedala na jaře obdělávat. Trosky byly asi tak v roce 1946–47 odvezeny někam do sběru. U kamaráda Viléma Juráčka (1928), č.p. 2 u kostela je dodnes kolo z tohoto letadla.

Asja měla přítele Ivana Leščenka (1922) z Krasnodaru, který jejím rodičům poslal dopis, ve kterém rodiče žádal o její ruku. Rodiče mu ale nemohli odpovědět, protože už měli zprávu, že se Asja nevrátila z plnění bojového úkolu a je nezvěstná. Otec Asji posílal žádosti, dopisy, ptal se, kde ji hledat. Často ho viděli, jak pročítá nespočetné odpovědi. Jednou přijel do Jejska, kde rodina po válce žila, pilot, který rodině pověděl, jak Asja zemřela. Sergej Nikitovič zprávě neuvěřil a do své smrti (dožil se sta let) byl přesvědčen, že jeho dcerka Asja žije...

Protože vesnice Loděnice byla ryze německá, byla Asja a pilot Podvysockij Jevgenij Fjodorovič (1921) převezeni do nejbližší české vesnice Maršovice, kde byli na místním hřbitově pochovaní.

V srpnu 1945 byli oba přepohřbeni na pohřebiště Rudé armády v Ořechově u Brna, kde jsou oba jako bezejmenní pochovaní v hromadném hrobě. Hovoří o tom výňatek ze seznamu přepohřbení dvou vojáků RA z vesnice Maršovice, který vedl 16. samostatný stavební prapor, který měl na Jižní Moravě na starosti exhumace vojáků Rudé armády.

Článek, který vyšel v roce 1985 v novinách „Náš kraj“ města Millerovo:

...auto zastavilo na okraji města. Asja (Vasilisa Paščenko: pozn. překl.) poděkovala řidiči a pospíšila si na cestu. Lehce si upravila dobře padnoucí uniformu, neklidně se rozhlédla kolem a zamířila k centru města. Kolik bezesných nocí probděla nad tím, co se děje v rodném městě Millerovo, obsazeném fašisty, ve kterém zůstala maminka a sestry.

Postupujíc se svým plukem za prvosledovými jednotkami hleděla na hrůzy fašistické okupace. Žije ještě její rodina? Při pohledu na město se jí sevřelo srdce. Opravdu je tohle Leninova ulice, po které nedávno chodila s přáteli do kina? Jak jen milovala toto tiché a spokojené zelené městečko, ve kterém prožila školní léta a mládí. Odtud 5. května 1942 odešla na frontu.

...aby se co nejdříve dostala do armády, šla Asja dva měsíce před dokončením 10. třídy pracovat do výroby místo otce, který odešel na frontu...

A teď je opět v rodném městě osvobozeném od fašistů. Nedávno žákyně desetiletky, nyní voják Rudé Armády v ohořelém a zbořeném rodném městě.

Zde jsou rozvaliny její školy. Nezdržela se tady. Do školy potom, po válce. Nejdřív domů k mamě. Vždyť má tak málo času na setkání s rodinou...

Zde je Senné náměstí a za ním malý známý domek (dříve Mikojanova 1, dnes Dobroljubova 11). Nelze najít slov k tomuto setkání. Slzy radosti a dojetí zmožených lidí. Jen pár slov a hned zase na zpáteční cestu. V dopisech pak bylo napsáno to, co jsme si nestačili říct při našem setkání. Matka, ani sestry tehdy nevěděly, že Asju viděli naposledy...

Ke konci roku 1944 ukončila kurz střelců – radistů v Uralsku a nastoupila k letectvu. V březnu 1945 byla vyznamenána řádem rudé hvězdy. Poslední dopis od ní přišel 26. března 1945.

Jejich letadlo se nevrátilo z bojového letu. V zápisu z centrálního archivu ministerstva obrany SSSR je psáno: "...osádka 452. Bombardovacího leteckého pluku, v jehož sestavě byla střelcem ml. seržant V. S. Paščenko. 19. dubna 1945 při plnění bojového úkolu v oblasti města Brna (Československo), byla sestřelena protiletadlovým dělostřelectvem nepřítel. Paščenko Vasilisa se k jednotce nevrátila. Byla prohlášena za nezvěstnou."

Osádka bombardéru:

Pilot:

poručík Podvysockij Jevgenij Fjodorovič (1921). Dne 19.4.1945 se nevrátil z plnění bojového úkolu.

Navigátor:

poručík Polivanov Leonid Vasiljevič (1923). Vrátil se k jednotce.

Radista:

staršina Baranov Alexandr Michajlovič (1923). Dne 19.4.1945 se nevrátil z plnění bojového úkolu.

Střelec:

mladší seržant Paščenko Vasilisa Sergejevna (1923). Dne 19.4.1945 se nevrátila z plnění bojového úkolu.

Dokumentace:

Rodina Vasilisy Sergejevny Paščenko

Klub Rudé armády Brno, Vlastimil Schildberger starší, Jiří Novák

Robert Komárek – pamětník události

Vilém Juráček – pamětník události

Adolf Juráček – pamětník události

Ladislav Deč – pamětník události

Generální Konzulát Ruské federace Brno

Ministerstvo obrany Ruské federace

CAMO, Centrální archiv Ministerstva obrany

Zpracoval:

Radek Harašta, Klub vojenské historie Starovičky

STÍN

Výroba stínící techniky a interiérových doplňků

ŽALUZIE • SÍTĚ • MARKÝZY

Objednávky: **Jaroslav Šotek**

☎ **606 738 758**

🌐 www.stin-sotek.cz

✉ jarek.sotek@volny.cz

výroba montáž servis

- › vertikální žaluzie
- › horizontální žaluzie ISSO
- › předokenní rolety
- › venkovní žaluzie
- › markýzy
- › sítě proti hmyzu
- › plastové shrnovací dveře
- › garážová vrata
- › textilní roletky
- › dřevěné žaluzie
- › hliníkové pergoly

ČISTÍME KOBERCE

a ČALOUNĚNÝ NÁBYTEK

(sedačky, křesla, židle, taburety, ... i matrace)

Objednávky a více informací na: **792 466 199**

Nebo nám napište na: info@azhospodyne.cz

Provádíme i MYTÍ OKEN včetně žaluzií a parapetů,
a také úklidy domácností - bytů a RD

www.azhospodyne.cz

NOVÁ SMUTEČNÍ OBŘADNÍ SÍŇ V MODŘICÍCH

Rozloučení s kýmkoliv z našich blízkých, kdo nás opustil, vždy bylo, je a bude velmi smutnou a bolestivou událostí.

Pohřební služba Nostalgie, která je tu již 25 let, nyní otevírá v Modřicích novou provozovnu a její součástí je i smuteční obřadní síň.

Koncipování nové, moderně vybavené smuteční obřadní síně do rekonstruované provozovny pohřební služby vedlo k tomu, aby byl brán ohled na důležitost, vážnost a důstojnost každého smutečního obřadu. Ať už je to snadná dopravní dostupnost, dostatečné množství parkovacích míst přímo v prostorách areálu s obřadní síní, je tu v neposlední řadě i příležitost využít samotný areál, který k tomu přímo vybízí.

Smuteční hosté a pozůstalí se mohou v klidu projít, sednout si, popovídat, zavzpomínat, prožít samotnou atmosféru pietního aktu.

Samotná smuteční obřadní síň je postavená v moderním novodobém stylu dnešní doby, umožňuje bezbariérový přístup, samozřejmostí jsou sociální zařízení a místo pro posezení před samotným obřadem.

Oproti klasickým obřadním sáním si jistě všimnete nepřehlédnutelných prvků v samotném interiéru, výraznější tyrkysová barva nosných sloupů dokresluje lehkost celkového prostoru, nad kterým se po ztlumení světel objeví hvězdná obloha, vyvolávající pocit věčnosti.

Velmi důležitá je i samotná praktičnost, kterou podtrhuje dostatečně velké množství míst k sezení při obřadu.

Věříme, že nová smuteční obřadní síň dostatečně zajistí svoji úlohu při rozloučení s našimi nejbližšími a její služby tak mohou využít nejen přímo obyvatelé Modřic, ale i z širokého okolí.

**TI CO ODEŠLI,
ZŮSTÁVAJÍ S NÁMI.**

Pobočku naleznete v Modřicích na adrese Chrlická 661.

Sjednání rozloučení kdykoliv po telefonické domluvě od pondělí do pátku na telefonním čísle **607 020 844**.

Exteriér a interiér nové smuteční obřadní síně

Přejeme všem občanům krásný podzim

Ořechovský zpravodaj vydává:

Obec Ořechov, Zahradní 216/1, PSČ: 664 44, Ořechov, IČ: 00282278
Ev. č. MK ČR E 10132

V roce **2021** Ořechovský zpravodaj vychází celkem 3x.

Distribuce Ořechovského zpravodaje č. 2/2021: od 18. října 2021.

Uzávěrka příspěvků třetího čísla zpravodaje roku 2021: 30. listopadu 2021

Příspěvky přijímá Obecní úřad Ořechov na e-mailu: ekonom@orechovubrna.cz

Délka příspěvků by neměla překročit 1 a 1/2 strany A5. Za správnost údajů uvedených ve článcích Ořechovského zpravodaje odpovídají jejich autoři.

Možnost inzerce:

1 stránka barevná: 1.200 Kč včetně DPH, 1 stránka černobílá: 960 Kč včetně DPH.